

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.521 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
“U, Iraaks staatsburger van Koerdische origine, verliet Irak op 7 april 2007 richting Turkije. Vanuit Turkije reisde u verder naar België waar u op 3 mei 2007 aankwam en één dag later het statuut van vluchteling aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde dat u afkomstig bent uit Kirkuk in Centraal-Irak en dat u er in een kapperszaak werkte. Omwille van dit werk kreeg u bedreigingen. Zo werd u op 25 maart 2007 een eerste keer bedreigd door twee gewapende mannen. Ze stelden dat ze van hun "Emir" de opdracht gekregen hadden u te doden. Uw leven zou gespaard worden als u voor hen zou werken. U zou voor hen aanslagen moeten uitvoeren en dan zou u in de hemel komen, meer uitleg kreeg u niet. Nadat ze op u bleven inpraten stelde u dat u over hun voorstel zou nadenken. U kreeg drie dagen en dan zouden ze terugkomen, u een teken geven en u zou ze dan moeten volgen. U moest met uw gezicht naar de muur gaan staan zodat u niet kon zien waar ze naartoe gingen. Een kwartier later ging u naar huis. U ging niet naar de politie want de bedreigers hadden u

afgeraden dit te doen. Ook uw oom aan wie u de gebeurtenis vertelde stelde dat naar de politie gaan niets zou helpen. U ging vervolgens naar een vriend in de wijk X en verbleef bij hem tot u kon vertrekken uit Irak. U vernam nadien dat de mannen die in de kapperszaak waren langs geweest ook bij uw oom geweest waren en naar u gevraagd hadden. Uw oom liet hen weten dat hij niets meer van u vernomen had. U heeft geen idee waarom ze u juist bedreigden en verliet uit angst om te sterven Irak. U verklaarde eveneens te vluchten omwille van de algemene veiligheidssituatie. U bent in het bezit van een Iraakse identiteitskaart en een Iraaks nationaliteitsbewijs.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève en dit omwille van de hiervolgende redenen.

Zo dient met betrekking tot de door u ingeroepen asielverklaringen te worden opgemerkt dat u verklaarde dat de problemen voortvloeien uit het feit dat u in een kapperszaak werkte waarvan de "kapstijl" als strijdig met de Islam werd gezien (CGVS 2, p.5) en dat u de algemene onveiligheidsituatie in Kirkuk ontvluchtte (CGVS 2, p.11). Met betrekking tot deze ingeroepen feiten werd u gevraagd of er in Kirkuk nog andere kapperszaken zijn die gelijkaardige problemen kennen. U verklaarde niet te weten of andere kapsalons ook bedreigingen krijgen (CGVS 2, p.8). U kan wel aangeven dat er één kapper vermoord is in Kirkuk maar gevraagd naar de naam van die kapper kan u geen naam geven. Evenmin weet u welke de kapperszaak van de vermoorde kapper was of waar het gelegen zou zijn (CGVS 2, p.8-9). Met betrekking tot kapperszaken in Kirkuk kan u slechts de naam noemen van één kapsalon in Kirkuk maar van wie het was weet u niet (CGVS 2, p.9). Dat u niet kan aangeven of er andere kappers zijn gelijkaardige problemen hebben, dat u geen andere kappers in Kirkuk kan geven, op één kapperszaak na, en van het enige incident waarover u hebt gehoord dat er een kapper in Kirkuk werd vermoord, niets van concrete informatie kan geven over wie het ging en waar zijn zaak lag, laat ernstige twijfels ontstaan over de door u verklaarde beroepsactiviteit, zijnde werknemer in een kapperszaak in Kirkuk. Er mag gezien uw verklaarde profiel op zijn minst verwacht worden dat u iets concreets weet te vertellen over het kappersmilieu in Kirkuk zeker als u er gedurende anderhalf jaar in gewerkt heeft (CGVS 1, p.4). Bovendien brengt u van uw verklaarde werkzaamheden en betrokkenheid in een kapsalon ook niet het minste begin van bewijs aan hetgeen de geloofwaardigheid ervan niet ten goede komt.

Ook uw praktische kennis als kapper blijkt ontoereikend te zijn. Toen u gevraagd werd naar welke producten er gebruikt werden in de kapperszaak stelde u dat er gel gebruikt werd. Of er nog andere producten gebruikt werden voor het haar in het kapsalon, wist u niet (CGVS 2, p.6). Aangaande de gel kon u enkel aangeven dat u de

kleur kende, "transparante, gele en rode" (CGVS 2, p.6). Het effect van die verschillende soorten gel was u onbekend (CGSV 2, p.6). Dat u als werkende in een kapperszaak dermate weinig concrete informatie kan geven over welke producten er zoal gebruikt werden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw professionele activiteiten.

Wat hieraan voorafgaat ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van het door u verklaarde profiel van werknemer in een kapperszaak maar laat gezien het gebrek aan kennis dat u heeft van het kappersmilieu in Kirkuk eveneens twijfels ontstaan over de geloofwaardigheid van uw verblijf aldaar.

De geloofwaardigheid van uw verblijf in Kirkuk wordt bovendien verder ondergraven door de vaststelling dat u verklaarde ondermeer de algemene onveilige situatie in Kirkuk te zijn ontvlucht (CGVS 2, p.11). Gevraagd naar de groeperingen of organisaties die in Kirkuk verantwoordelijk waren voor deze situatie hield u het in uw verklaringen zeer vaag bij de mensen van Al Qaida en Al Zarqawi en mensen van het vroegere Baath-regime. Specifiekere organisaties of groeperingen die binnen Kirkuk actief zijn en medeverantwoordelijk zijn voor de algemene onveilige situatie kon u echter niet aangeven (CGVS 2, p.7) hetgeen voor iemand die verklaart afkomstig te zijn uit Kirkuk, die als kapper toch bij uitstek op de hoogte kan zijn van het openbare leven, en de onveilige situatie als één van zijn vluchtmotieven inroept, zeer merkwaardig is (CGVS 2, p. 11).

Met betrekking tot de algemene situatie in Kirkuk werd u bovendien gevraagd naar aanslagen in uw werkomgeving. Daarbij kon u wel aangeven dat er aanslagen geweest waren en dat er in 2004 mogelijks een auto was ontploft en ook in 2005 maar verder kon u niets concreets aangeven van aanslagen in uw werkomgeving. Gevraagd naar recentere aanslagen in de periode 2006-2007, kon u er echter geen geven (CGVS1, p.4-5). U stelde dat u zich dit niet herinnerde omdat u niet kan lezen en schrijven en slecht bent in data (CGVS 1, p.5). Met betrekking daartoe dient te worden opgemerkt dat u geconfronteerd werd met de vaststelling dat er niet naar specifieke data gevraagd werd, enkel of er in een bepaalde periode aanslagen geweest zijn in uw werkomgeving. U stelde dat u dit niet weet (CGVS 1, p.5). Dat u zich echter wel zeer algemeen en vaag een aantal aanslagen uit 2004 en 2005 voor de geest kan halen maar niet uit de meer recentere periode 2006-2007 ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Kirkuk.

Bovendien dient met betrekking tot uw verklaarde verblijf in Kirkuk te worden opgemerkt dat u toen u tijdens uw eerste interview op het CGVS van 29 augustus 2007 gevraagd werd naar Koerden die in de stadsraad van Kirkuk zetelden, u de naam van Razgar Ali gaf die volgens u het hoofd is van de stadsraad. Gevraagd naar andere Koerden in de stadsraad stelde u dat u niet wist of er nog andere Koerden in de stadsraad zetelden en dat u alleszins geen namen kent (CGVS 1, p. 7). U kon wel de namen geven van Koerden die hooggeplaatste posities hadden binnen de Patriotische Unie Koerdistan (PUK) en de Koerdische Democratische Partij (KDP), bijvoorbeeld Najat Tahsin van de KDP en Jalal Jouhar en Rostam van de PUK. Welke functie ze hadden wist u niet en ook niet wat ze deden (CGVS 1, p.8). Toen u tijdens uw tweede interview op het CGVS opnieuw gevraagd werd of er Koerden in de stadsraad van Kirkuk zetelden, kon u plots wel namen geven van Koerdische mensen die in de raad zouden zetelen, met name Jalal Jouhar en Rostam en een zekere Najad Hussein. Deze drie zaten volgens uw verklaringen tijdens uw tweede interview alle drie in de stadsraad maar u kende hun functie niet (CGVS 2, p 3). Het is enigszins merkwaardig dat u tijdens uw eerste interview op het CGVS enkel Razgar Ali kan opgeven als Koerd die in de stadsraad zetelt maar voor het overige geen namen van mensen van Koerdische origine uit de stadsraad kan geven terwijl u tijdens uw tweede interview op het CGVS plots drie mensen van Koerdische origine kan opnoemen die in de stadsraad van Kirkuk zetelen. Nog merkwaardiger wordt het als blijkt dat twee van de drie vernoemde personen ook al tijdens uw eerste interview vernoemde maar dat u toen niet bleek te weten dat ze in de stadsraad van Kirkuk zetelden (CGVS 1, p. 7-8) . Dat u eerst buiten Razgar Ali geen andere Koerden uit de stadsraad kan noemen en vervolgens tijdens uw tweede interview vlot drie namen kan geven laat vermoeden dat u deze kennis heeft ingestudeerd in de periode tussen uw eerste en uw tweede interview.

Verder dient met betrekking tot uw verblijf in Kirkuk te worden opgemerkt dat toen u gevraagd werd naar de Arabiseringscampagne dat u hierover zeer vaag bleef. Tijdens uw eerste interview op het CGVS had u er enkel maar van gehoord (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw tweede interview stelde u dat u van familie gehoord had dat het ergens in de 80'er jaren was en dat de Koerden toen verdreven werden en vervangen werden door Arabieren (CGVS 2, p. 8). Voor iemand die volgens zijn verklaringen zijn hele leven in de Iskan-wijk in Kirkuk heeft gewoond (CGVS 1, p. 3) is het uiterst merkwaardig dat u hierover zo vaag blijft, zeker gezien de enorme impact van de Arabiseringscampagne in Kirkuk op de Iraakse Koerden. Hetzelfde dient te worden opgemerkt met betrekking tot de Anfall-operatie. U weet hier als Koerd enkel over te zeggen dat u niet weet of Iskan hierdoor getroffen is en dat het iets van Saddam was en de inzet van chemische wapens. Wanneer dat was weet u niet (CGVS 1, p.9). Dat u dermate vaag blijft over de Arabiseringscampagne, de Anfall-operatie en de al dan niet aanwezige impact ervan op de Iskan-wijk waar u uw hele leven woonde, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Kirkuk. Dat deze vaagheid te wijten zou zijn aan het feit dat u niet naar school bent geweest is bovendien niet aannemelijk (CGVS 1, p.11-12). De Arabiseringscampagne en de Anfall-operatie hebben een dermate grote impact gehad op de Iraakse Koerden dat zelfs van iemand die geen school gelopen heeft, verwacht mag worden dat hij hier meer concrete informatie over kan geven dan datgene dat u naar voren brengt.

Uit wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende aannemelijk kan maken dat u afkomstig bent van Kirkuk in Centraal-Irak. Dat u bepaalde geografische en politiek-maatschappelijke zaken van Kirkuk wel kent, wijzigt echter niets aan het voorgaande.

Uit wat voorafgaat kan gezien het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag, bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielpcedure neergelegde documenten (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, fax van oom waar in hij aangeeft van woonst te zijn veranderd), zijn niet van die aard dat ze hetgeen hiervoor werd uiteengezet kunnen wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers de relatieve bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten. Bovendien kan aan deze documenten slechts geloof worden gehecht indien gepaard gaande met geloofwaardige verklaringen, wat hier allerminst het geval is. (...)"

3.2. In een eerste en tweede middel voert verzoeker de schending aan van de "procedurele en materiële zorgvuldigheid" en artikel 48/3, §2, b van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) teveel vanuit een Westers vizier vragen stelt. Verzoeker, die ongeschoold is, is niet lang kapper geweest en deed enkel en alleen het voorbereidende werk terwijl zijn 'patron' de afwerking deed door de stijl aan te meten en gel in het haar te doen. Verzoeker stelt dat een kapperszaak in Kirkuk enkel en alleen een plaats is waar een spiegel staat en waar er scharen zijn om haar te knippen. Hij werkte in de kapperszaak om centen te verdienen om in het levensonderhoud van zichzelf en zijn familie te voorzien. Hij had weinig interesse in het werk en weinig contact met andere kappers. Verzoeker is van oordeel dat het CGVS een onderzoek had moeten doen naar kapperszaken in Kirkuk.

Verzoeker is van oordeel dat ook de vragen omtrent de afkomst uit Kirkuk vanuit een Westers vizier werden gesteld, waar er aan data en getallen veel belang wordt gehecht terwijl hij in een andere cultuur is opgegroeid waar dit niet het geval is. Verzoeker wenst op te merken dat hij pas in 1984 is geboren en dat de Arabiseringscampagne plaatsvond tijdens de jaren '80. Verzoeker stelt dat hij zich weinig kan herinneren van zaken die gebeurden voor de leeftijd van 11, 12 jaar. Hij is amper naar school geweest en steeds bezig geweest met het overleven. Verzoeker is nooit politiek actief geweest en interesseerde zich helemaal niet in

wie of wie niet in de stadsraad zat. Hij maakt wel degelijk aannemelijk afkomstig te zijn uit Kirkuk omwille van de correcte antwoorden op de vragen inzake de stad, de regio, wegen, rivieren en bezienswaardigheden. Hij heeft tevens een nationaliteitsbewijs en identiteitskaart voorgelegd zodat er niet getwijfeld kan worden aan zijn afkomst uit Irak.

Verzoeker stelt dat verweerder niets weergeeft over zijn werkelijke problemen, namelijk dat hij gevisieerd werd door terroristen. Zijn leven is in gevaar omdat hij niet met hen wou samenwerken. Hij heeft de politie niet ingelicht omdat hij geen effectieve bescherming van de politie kon verwachten. Verzoeker heeft evenmin een vluchtalternatief omwille van de situatie in Irak.

3.3. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn beweerdte tewerkstelling als kapper.

De Raad volgt verweerders stelling dat het redelijk is van een persoon die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van problemen omdat hij in een kapperszaak werkte, enige kennis betreffende het kappersmilieu en de praktische kant van het kapperswerk te verwachten. Minstens mag van verzoeker verwacht worden dat hij iets concreets weet te vertellen over het kappersmilieu in Kirkuk of dat hij concrete informatie kan geven over de producten die zoal gebruikt worden in de kapperszaak. Verzoeker kon geen gegevens meedelen over een collega-kapper die zou vermoord zijn geweest (administratief dossier, stuk 3, p.8-9), kon slechts de naam van één ander kapsalon melden (*Ibid.*, p.9) en gaf vage verklaringen omtrent de gebruikte producten (*Ibid.*, p.6). Verzoekers ongeschooldheid is niet dienstig ter weerlegging van zijn voormelde vage verklaringen aangezien het vragen betroffen omtrent zijn dagelijkse bezigheden en professionele werkomgeving. Verweerder benadrukt, betreffende verzoekers argument dat het CGVS onderzoek diende te doen naar kapperszaken in Kirkoek, terecht dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de asielzoeker.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers beroepsbezigheden – *quod non* -, hij geen bescherming inriep bij de autoriteiten. De bewering in het verzoekschrift dat hij geen effectieve bescherming kon verwachten is niet dienstig ter weerlegging van het feit dat hij zelfs geen poging ondernam. Tevens betreft het een louter vermoeden daar hij niet aantoonde waarom de autoriteiten in Kirkuk, Centraal-Irak, niet zouden optreden tegen terroristen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten omwille van één van de criteria van de Conventie van Genève van 1951.

Voorgaande vaststellingen in acht genomen is verzoekers afkomst niet dienstig bij de beoordeling van de toekenning van de vluchtelingenstatus.

De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

4.1. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij stelt dat hij een Soennitische Koerd is uit Kirkuk in Irak en gevisieerd werd door terroristen. Verzoeker brengt een algemeen betoog over de situatie in Irak naar voor en besluit dat het duidelijk en algemeen geweten is dat er in het huidige Irak sprake is van ernstige bedreiging van het leven, dus ook van het leven van verzoeker. Hij stelt dat voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.2. De Raad merkt op dat verzoeker een identiteitskaart neerlegt waarvan de Federale Politie vaststelt dat ze overeenstemt met hun documentatie en waarop geen vervalsingen werden aangetroffen (administratief dossier, stuk 18: "landeninformatie"). De identiteitskaart

vermeldt zijn naam, Kirkuk als geboorteplaats en zijn geboortedatum. Aangaande het bijgebrachte nationaliteitsbewijs stelt de Federale Politie niet over een specimen te beschikken dat toelaat te oordelen over het document (*Ibid.*). Verzoeker brengt aldus een begin van bewijs bij om zijn afkomst uit Kirkuk te staven.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in staat was kenmerken van Kirkuk te benoemen die blijkens de bestreden motivering niet foutief zijn, *in casu* de ligging van de wijk Iskan, de Tabakceli-brug, het ziekenhuis, de vorige en huidige gouverneur, de wijk Karamah, de provincie en andere subdistricten (administratief dossier, stuk 6), de Jumburiyastraat, het in omloop zijnde geld sinds de val van het regime van Saddam Hoessein, de ligging van een aantal wijken ten aanzien van de wijk Iskan en de telefoonoperatoren (administratief dossier, stuk 3).

Het feit dat verzoeker bij het tweede gehoor meer duiding kon geven over de Koerden in de stadsraad is niet noodzakelijk merkwaardig daar het hem niet ten kwade kan worden geduid zich eventueel te hebben geïnformeerd in de periode tussen de twee gehoren. Dit klemt des te meer daar hij bij het eerste gehoor ook Razgar Ali aanhaalde als leider van de raad (administratief dossier, stuk 6, p.7; stuk 3, p.3).

Gelet op verzoekers profiel dient hem het voordeel van de twijfel te worden toegekend omtrent zijn algemene, doch niet noodzakelijk foutieve, verklaringen inzake de arabiseringscampagne, 'intifada' en terroristische organisaties.

Verzoeker maakt derhalve aannemelijk uit Kirkuk, Centraal-Irak, afkomstig te zijn.

Ter terechtzitting verklaart verweerder dat de situatie in Kirkuk, Centraal-Irak, valt onder de toepassing van voormeld artikel 48/4, §2, c. Aan verzoeker kan derhalve de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.